

Cantate til Fru Dorothea Melchior den 16. Februar 1871

CHOR

Mens Skyen strøer sin Mandelblomst,
Er Vaaren nu i Atterkomst
Idag vi Mærkesdagen har,
Den kjære sextende Februar.

SOLO

Ifjor stod Festen paa en fremmed Strand,
I Løvens og Fugl Phønix Solskinsland
laar er det hjemme,
Hjemmet er bedst,
Her er Hjerternes Fest.

CHOR

Mens Skyen strøer sin Mandelblomst,
Er Vaaren nu i Atterkomst,
Idag vi Mærkesdagen har,
Den kjære sextende Februar.

DUET

En Sol straalte nys,
Bragte hid to Kys,
Dem Moderen kjendte,
To Døttre dem sendte
Over den rullende Sø
Til Hjemmets Ø.

CHOR

En Hustru smykker Huset som en Ranke,
Hun rækker Manden Livets bedste Vin,
Hun styrker og begeistrer tidt hans Tanke,
Hvert Smil af hende bli'er en Rose fin,
Hun deler hver en Hjertets Byrde trolig,
Hun er, hvad Englen for Tobias var,
En ædel Hustru bli'er i hver en Bolig
Den bedste Skat, som Husets Eier har.
En Hustru, som er Moder, er et Hjerte,
Der gyder ud sit friske rige Væld,
Hun kysser bort den hele Ungdoms Smerte,
Hun virker stille til et Riges Held,
Hun aander Tanker ud hvis Frugter gløde
Igjennem Slægter mange, mange Aar,
Sødt Moders Navn i Hustruen skal møde,

En Genius i dem forenet staaer.